

WIERSZE UCZNIÓW

Granice

Szumią myśli niepokorne
Roztańczone pośród chmur
W ogniu życia niewprawione
Chcą uśmierzyć granic ból
By wytchnieniem uleczone
Dumnie zniosły nowy mur
I sukcesem zaślepione
Zatoczyły się w sam dół
Tam w otchłani potłuczone
W skale mroku kłują grób
Gdy promieniem poruszone
Poszukują nowych dróg

Mikołaj Składnik kl.3b

Spojrzenie

Z żaru duszy
Z ognia serca
Z dumy myśli
Chłód spojrzenia
Z żalu duszy
Z pustki serca
Z płaczu myśli
Głód spojrzenia
Z krzyku duszy
Z ryku serca
Z iskry myśli
Gniew spojrzenia

Mikołaj Składnik kl.3b

Wiersz o Zatorze

Królestwo Zatorskie, nieopodal stolicy polskiej
Krakowa, gdzie nie brak duszy odważnej
I męskiej, położone miasto zwane Zatorem,
W którym bramy stoją otworem
Dla przejezdnych. Tam mężni wojowie
Chytrze tatarskie wojska wyprowadzili w pole,
Ci podążając za torem odwróconych podków końskich,
Przechytrzeni przez wojów zatorskich,
Ominęli miasteczko piękne, a lud tamtejszy
Uniknął grabieży i mordu młodzieży.
Jak w każdym miasteczku tu także
Po drózkach chodzili bजारze,
Ci skorzy do opowieści
Opowiadali wymyślone jak i prawdziwe wieści,
O smokach, wojach walecznych
Jak i o damskich licach przepięknych.
Jeden z nich dnia słonecznego
Siedząc na progu domu sędziego,
Mężczyzny uczciwego i skromnego,
Otoczony gęstym tłumem młodzieniaszków
Opowiadał historię rybaków,
Którzy wyłowić próbowali bezskutecznie
Wielką zatorską bestię,
Z ciemnych wód zbiornika miejskiego,
ogromnego Karpia Zatorskiego.
Ten wśród największych wędkarskich mistrzów
Budził grozę większą niż zgraja rzezimieszków,
Lecz najwięksi mistrzowie wędki wspólnymi siłami
Spróbowali wyłowić go z diabelskiej otchłani.
Po wielu trudach i znoju
Dokonali czynu wielkiego pokroju.
Ryba ta zaś, królewska, została przygotowana
I na stole księcia Potockiego podana.

Aurelia Ćwiertnia kl.2b
wyróżnienie w konkursie „Opowieści z Doliny Karpia – zatorski stragan bajek”